

ST. 11

NOVEMBER 1983

LETO VII.

Srečen praznik, republika!

29. november 1943

NA OSNOVI PRAVICE VSAKEGA NARODA, DA SAM ODLOČA O ODCEPITVI ALI SE PROSTOVOLJNO ZDRUŽUJE Z DRUGIMI NARODI, TER VOLJO VSEH JUGOSLOVANSKIH NARODOV, KI JE BILA POTRJENA V NJIHOVI SKUPNI BORBI PROTI OKUPATORJU, DA ŽIVIJO ZDRUŽENI V BRATSKI SKUPNOSTI ENAKOPRAVNIH NARODOV — JE DRUGO ZASEDANJE AVNOJ SPREJELO SKLEP O IZGRADNJI JUGOSLAVIJE NA FEDERATIVNEM PRINCIPU. S TEM SKLEPOM JE DRUGO ZASEDANJE AVNOJ UZAKONILO BRATSTVO IN ENOTNOST NAŠIH NARODOV IN S TEM OZNAČILO KONEC NEENAKOPRAVNOSTI MED NARODI JUGOSLAVIJE.

DELAJSKI SVET DELOVNE ORGANIZACIJE JE NA SEJI DNE 27. 10. 1983 SKLENIL, DA BOMO DNE 6. DECEMBRA NA REFERENDUMU ODLOČALI O SPREJEMU

samoupravnega sporazuma o združitvi v DO Agis Ptuj

POKAŽIMO SAMOUPRAVLJALSKO ZAVEST IN NA TA DAN ČIMPREJ OPRAVIMO SVOJO PRAVICO OZIROMA OBVEZNOST.

Iz vsebine:

- domači registrirni papir za Tahograf — velik devizni prihranek
- naši najboljši delavci '83
- požrtvovalnost rešuje premoženje
- prispevek k javni razpravi o osnutku SaS o združitvi TOZD v DO AGIS
- izboljšanje delovnih pogojev
- problematika pravne službe
- razvedrilo

Naši najboljši delavci v letu '83

Alojz HALOZAN, v TOZD TAP, že skoraj dve desetletji dela na rezkalnem stroju. Delavci ga poznajo kot tihega, marljivega in zelo delovnega. Nekdo je celo, sicer v šali, dejal: »Če bi bili vsi taki kot je Alojz, se človek ne bi imel niti s kom kregati.« Čeprav šala, se v njej skriva vsa skrivnost priljubljenosti Alojza med sodelavci. Delo in še enkrat delo je tisto, za kar že polnih 19 let ostaja zvest delu za strojem.

— Kako ste sprejeli nagrado »najboljši delavec TOZD«?

Če kdo dela dve desetletji za strojem, najbrž zna ceniti tudi to priznanje. Presenečen sem seveda bil. Je pa to tudi velika obveza za v bodoče.

— Storimo vsi vse, da bi bilo stanje drugačno, boljše?

Delavci radi delamo. Mislim, da je za delavca najhujše takrat, ko nima dela. Čakaš, pošiljajo te sem ter tja. Občutek imaš, da si nekoristen. Vse službe bodo morale tudi v bodoče skrbeti, da bo tega čakanja čim manj.

— Kaj pa nagrajevanje po delu?

Vsak naj dobi plačilo za opravljeno delo. Nič več in nič manj.

— Kaj lahko rečete o disciplini v vaši TOZD?

Če človek dela, nima časa gledati druge. Če je nedisciplin, je najbrž nekdo odgovoren zanj. Toda pri nas nikoli ne vemo, kdo.

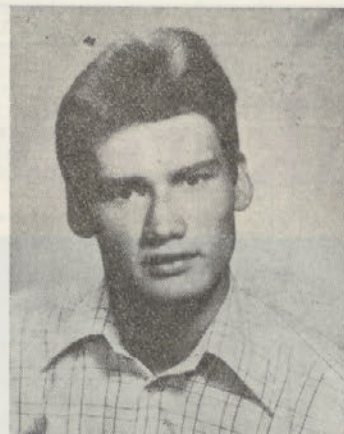
— Odgovornost, kaj je to?

Mislim, da delavci dobro poznamo vsebino te besede, vsaj jaz mislim tako in sem prepričan, da se bodo z mano strinjali vsi, ki jim tudi beseda delo ni tuja.

Anton MILOŠIČ, strojni mehanik v TOZD Vzdrževanje, zaposlen na delih in opravljenih najzahtevnejših vzdrževalnih del na strojih in strojnih napravah od leta 1981.

— Kako si sprejel odločitev sodelavcev, ko si zvedel, da so te izbrali za najboljšega delavca TOZD Vzdrževanje?

Presenečen sem bil. Kdo pa ne bi bil? Jaz pa sem bil presenečen toliko bolj, ker sem v TOZD razmeroma mlad delavec. Čeprav nam delavcem TOZD Vzdrževanje očitajo marsikaj, mislim, da le ni vse tako hudo.

— Stori vsak vse, da stanje ne bi bilo takšno kot je?

Mislim, da bi bilo stanje resnično drugačno, če bi se vsak pri svojem delu vsaj malo potrudil. Saj se trudimo. Toda rezultati kažejo, da še premalo.

— Kaj meniš o nagrajevanju po delu?

Tu nas čaka še veliko dela. Odnosi med režijo in proizvodnjo so zelo občutljiva zadeva in prav to pri nas ni rešeno. Težko je sicer ocenjevati, kdo preveč zasluži in kdo premalo. Želja vseh pa je, da bi bil OD čim večji.

— Glede na to, da se zadnje čase veliko govori o TOZD Vzdrževanje, da vladajo slabi odnosi, da je slaba disciplina, kako to ocenjuješ?

Ta problem je še posebej težko ocenjevati glede na to, da je naša DO lokacijsko zelo razdrobljena in da je to za delavce TOZD Vzdrževanje še dodatna težava. Ta lokacijska razdrobljenost vzame veliko dragocenega časa. Eni pa to seveda izkoriščajo za zadovoljevanje svojih potreb. Disciplina bi najbrž morala biti boljše, in to ne samo v TOZD, ta ugotovitev bi morala veljati tudi za delovno organizacijo, pa še preko njenih plovov.

— Odgovornost, kaj je to?

Odgovornost? To pa je za sedaj še sama teorija. Če pa bomo hoteli premostiti težave, ki nas tarejo, pa bomo morali brezpogojno zaostriti odgovornost.

Marjan HUZJAK, zaposlen v montaži sedežev TOZD Velika oprema več kot pet let.

— Kaj meniš o izbiri najboljšega delavca. Si bil presenečen?

Ideja o izbiri najboljšega delavca se mi zdi idealna. Mi-

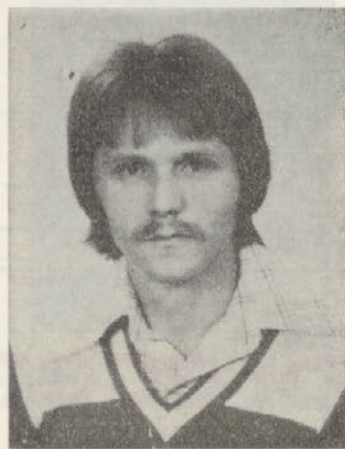
slim, da je to prava pot k vspodbujanju dobrega dela. Plaketa »najboljši delavec TOZD« je zelo lepa in je drag spomin. Denar sicer tudi prav pride, le da se ta takoj porabi. Denar ima tudi to slabo lastnost, da njegova prisotnost vzbuja zavist, sčasoma pa tudi ta mine.

— Se ti zdi, da delamo dovolj. Bi lahko še več in bolje?

Mislim, da delamo kolikor je v naši moči. Res pa je, da je naša uspešnost odvisna še od mnogih drugih dejavnikov, kot so organizacija in priprava dela, material, in še bi lahko našteval. Rezultati našega skupnega prizadevanja pa se vsak mesec odražajo na plačilnem listku.

— Kako bi ti ocenil, če te vprašam: si za svoje delo pravilno nagrajen?

Nagrajevanje po delu je težko vprašanje. Mislim, da se s tem že dolgo ukvarjajo neke komisije in organi. Moramo pač biti zadovoljni s tem kar imamo. Drugi še tega nimajo. Tu mislim na brezposelne.

— Kako bi ocenil disciplino v vaši TOZD?

Tu, kjer delam, imamo skupinsko normo, tako da moramo vsi skupno »zapeti«. Sicer pa najbrž ne bi nič škodovalo, če bi disciplino malo poboljšali v naše skupno dobro.

— Kaj pa odgovornost? Je, pa ni.

Upokojila se je Justika Cetl

Ko si človek prizadeva najti najprimernejše besede nekemu v slovo ob njegovi tako pomembni življenjski prelomnici, kot je upokojitve, postaja pero, ki prenaša misli na papir, neubogljivo. In tudi misli begajo od enega spomina na skupno preživeta leta do drugega ob prizadevanjih strniti vsaj pomembnejše dogodke, povezane v obdobje

obračun proizvodnje. Vrsto let smo preživeli skupaj večino dne v okviru materialnega knjigovodstva in si delili vesele pa tudi težke trenutke našega poklica. Nenehne organizacijske spremembe, predvsem pa v zadnjem obdobju, je tudi od Justike terjalo še dodatne moči in prizadevanja.

Tisti, ki Justiko poznajo že dalj časa, vedo, da s svojimi močmi ni varčevala nikoli. In to vse od leta 1957, ko se je zaposlila v našem podjetju.

Dekletu, rojenemu 28. septembra 1932 v Novi vasi pri Ptujju, je torej usoda namenila, da bo velik del svojih moči pustila v enem podjetju. Če bi delovni prispevek posameznika opredeljevali kot dolg, potem bi lahko rekli, da ga je Justika Cetl poravnala v celoti.

Naši Justiki se zahvalujemo za vso njeno požrtvovalnost, razumevanje in pomoč in ji želimo v obdobju, ki ga je pravkar pričela kot upokojenka, da bi se ji izpolnile vse doslej neuresničene tihe želje. Predvsem pa, da nas ne bi povsem pozabila, da bi nas še kdaj pa kdaj obiskala in se tako srečevala s svojim dolgoletnim delovnim okoljem in nami, svojimi sodelavci, ki ji želimo le najboljše.

Sodelavci

— za nekatere izmed nas krajše in za druge daljše, ki ga prekinja datum 1. 11. 1983. To je namreč »uradni dan« upokojitve Justike Cetl, ki je opravljala knjiženje evidenc kooperacije materiala in

Prispevek k javni razpravi o osnutku samoupravnega sporazuma o združitvi temeljnih organizacij združenega dela v delovno organizacijo AGIS

V javni razpravi je osnutek Samoupravnega sporazuma o združitvi temeljnih organizacij združenega dela v delovno organizacijo AGIS. Javna razprava naj bi bila zaključena do 15. novembra, tako da bi lahko delavski svet delovne organizacije pravočasno sprejel predlog, o katerem bomo glasovali na referendumu 6. decembra.

Tako bomo o tem sporazumu glasovali še drugič, saj prejšnji predlog pred skoraj enim letom na referendumu ni bil sprejet. Družbeno-politične organizacije so sicer takoj po neuspelem referendumu razpravljale o vzrokih neuspešnega referenduma in so sklenile, da je potrebno predvsem v TOZD Kovinska obdelava proučiti globlje oziroma dejanske vzroke, zaradi katerih je večina delavcev glasovala proti predlogu. Žal ta ocena ni bila opravljena, tako da smo sestavljenci novega osnutka lahko upoštevali samo naslednje ugotovitve, ki naj bi bile razlog za neuspeh referenduma:

1. Delavci TOZD Precizna mehanika bodo za združevanje sredstev akumulacije šele potem, ko bodo dokončani njihovi investicijski načrti (izgradnja novih proizvodnih prostorov in nabava opreme za II. fazo osvajanja tahografa KIENZLE—TCO 15. Prav tako bodo za združevanje osnovnih sredstev skupne porabe, ko bodo tudi druge temeljne organizacije vložile svoja sredstva skupne porabe v nabavo ustreznih počitniških kapacitet, tako da bi dosegli enakopraven start.

2. Delavci TOZD TAP se naj ne bi strinjali s kolektivnim poslovodnim organom delovne organizacije.

V novem osnutku sporazuma, ki je v javni razpravi, so te ugotovitve upoštevane. Namesto kolektivnega (tričlanskega) bi naj delovno organizacijo vodil še naprej individualni poslovodni organ. Že v prejšnjem predlogu in tako tudi v sedanjem osnutku je predvideno, da je potrebno za vsako združevanje skleniti posebne samoupravne sporazume, v katerih se določa predvsem namen združevanja sredstev, potrebna višina sredstev, način gospodarjenja z združenimi sredstvi in seveda nadomestilo združevalcem za gospodarjenje z združenimi sredstvi, če se z njimi pridobiva dohodek. Zato je predvsem pomembno poudariti, da v sporazumu o združitvi določamo samo obvezo, da se temeljne organizacije morajo sporazumeti o združevanju, če se s tem lahko doseže boljše poslovanje in večji dohodek v delovni organizaciji. Kadar se o teh stvareh pogovarjamo na raznih sestankih, nam je vsem jasno, da bi morali denar vlagati v takšno proizvodnjo, ki bo dala največji učinek. Čim pa zapišemo v samoupravni akt, da tako mora biti, pa najdemo vrsto pomislekov. S tem pa, razen družbi, delamo škodo sami sebi, kar se nam pozna tudi pri osebnih dohodkih.

V javni razpravi je bilo prav gotovo izrečenih mnogo tehtnih pripomb in predlogov. Prepričan sem, da so predvsem delavci temeljnih organizacij TAP, Precizne mehanike in Kovinske obdelave dobro proučili novi osnutek sporazuma in ugotavljali, če so stvari, zaradi katerih se za prejšnji predlog niso mogli odločiti, sedaj urejene drugače in če so sedaj sprejemljive. Res je, da so v sedanjem osnutku vnesene še nekatere spremembe, ki naj bi naše poslovanje še poenostavile in s tem pocenile.

Ob rob javni razpravi pa bi pred odločanjem na referendumu dodal še nekaj svojih (in ne samo mojih) razmišljanj.

V osnutku sporazuma je predvideno, da bi morali v enem letu po sprejemu sporazuma skleniti samoupravni sporazum o ugotavljanju in delitvi skupnega prihodka. Naj najprej navedem nekaj poglobljenih razlogov za uvedbo skupnega prihodka.

V naši delovni organizaciji ima vsaka proizvodna temeljna organizacija svoj proizvodni program, s katerim sodeluje neposredno na trgu izven delovne organizacije. Obseg medsebojnih dobav proizvodov in storitev je izredno majhen. Ker nimamo vpeljanega nobenega mehanizma medsebojne odvisnosti v proizvodnem procesu, ki bi proizvodne organizacije tesno povezal, pač skrbi vsaka najprej zase. Šele če kaj ostane, bo uporabila proste kapacitete ali pa material (tega skoraj vedno primanjkuje) za drugo temeljno organizacijo. Poskrbeti mora pač najprej za svojo realizacijo, ne glede na morebitne izpade proizvodnje in dohodka (ki je lahko celo večji kot njen zaslužek — dohodek. Ali z drugimi besedami: ni nujno, da doseže delovna organizacija največji učinek, če doseže posamezna temeljna organizacija svoj največji učinek. Na drugi strani temeljni organizaciji Orodjarna in Vzdrževanje prodajata ostalim temeljnim organizacijam (in delovni skupnosti) svoje storitve in jih tudi zaračunavata ne glede na to, kako in koliko so prispevale k boljšemu (ali slabšemu) poslovnemu rezultatu »naročnikov«. Z uvedbo skupnega prihodka pa bi delili vsi skupaj usodo boljše ali slabše realizacije prodaje naših končnih izdelkov. Skupni proizvod pa bi pri nas lahko bil proizvodni program za določenega ali določeno vrsto kuncev. Morebitni izpad dohodka posamezne temeljne organizacije, ki bi svoje kapacitete ali sredstva (material, denar itd.) uporabila za končni in us-

pešnejši proizvod druge temeljne organizacije, pa bi pokrili iz predlaganega rizičnega sklada.

Pomisleki ob uvedbi skupnega prihodka pa so predvsem naslednji:

1. Dejstvo je, da so možnosti proizvodnje predvsem akumulativnejših proizvodov razmeroma male. Našim kupcem (predvsem v prvo gradnjo) moramo dobavljati celoten naročen proizvodni program, ker nima kaj početi samo z za nas naj sodobnejšimi proizvodi, če mu nismo dobavili vseh proizvodov, tako da bi lahko kompletiral vozilo in ga prodal.

2. Določitev objektivnih meril za udeležbo vsake temeljne organizacije v skupnem prihodu bi nam vzela veliko časa in truda. In kakršni smo, bi največ časa porabili za medsebojne prepire in dokazovanja. Priznati moramo, da je veliko resnice v tem, da smo pripravljene veliko več sil in časa posvetiti pravični delitvi revščine, kot pa temu, kako zaslužiti bogastvo.

Zato bi bilo dobro, da bi pred določitvijo predloga še enkrat razmislili o določilih o obvezni uvedbi skupnega prihodka.

Drugo vprašanje, ki se nam postavlja ob vsakodnevnih razpravah o organiziranosti delovne organizacije AGIS, je, grobo rečeno, v tem, ali je sedanje število in način organiziranosti temeljnih organizacij smotno za učinkovito poslovanje. Največkrat se razprava razdeli na dve smeri, in sicer:

1. Organizirali naj bi temeljne organizacije po tehnološkem principu (n. pr. mehanska obdelava, livarna, površinska obdelava montaža itd.). S tem bi dobili samo eno proizvodno temeljno organizacijo — finalista in bi bila uvedba skupnega prihodka res možna na skupnih proizvodih (in ne na programskih).

2. Vse proizvodne temeljne organizacije bi naj združili v eno. S tem odpadejo mnoga vprašanja in problemi koordiniranja med proizvodnimi temeljnimi organizacijami in mnoge istovrstne službe v šestih izvodih.

Tudi ob razpravah v sedanjem osnutku je tekla razprava o teh vprašanjih. V glavnem smo bili istega mnenja, da je nekaj treba storiti za povečanje učinkovitosti poslovanja. Vendar pa bi bilo najbolje, da bi o vprašanju načina organiziranosti temeljnih organizacij razpravljali, ko bo končana študija o dolgoročni programsko-razvojni usmeritvi AGIS-a, ki bi morala odgovoriti tudi na vprašanja, kako se organizirati za doseganje ciljev dolgoročne usmeritve. Študija bo predvidoma izdelana do konca letošnjega leta, zato bi v prihodnjem letu odprli tudi razpravo o organiziranosti. Pri tem pa moramo upoštevati dejstvo, da časi sploh niso primerni za tako velike posege kot je na primer formiranje tehnoloških temeljnih organizacij. Prav gotovo si ne moremo privoščiti še celo kakšnih velikih stroškov za razna preseljevanja strojev in kakšne druge velike reorganizacije.

Tretja stvar, ki jo moramo upoštevati pred referendumom, pa je vprašanje smotnosti prevelikega ukvarjanja s samim seboj. Brez dvoma je potrebno sedaj veljavni samoupravni sporazum o združitvi temeljnih organizacij v delovno organizacijo spremeniti, saj je vrsta veljavnih določil neracionalnih, nekatera pa so celo nezakonita (enako kot samoupravni sporazum o notnih merilih delitve dohodka, čistega dohodka in osebnih dohodkov). Zaradi nezakonitih določil še sedaj nismo mogli registrirati treh TOZD (Komerčila, Velika oprema in Vzmetarna). Prav tako je res, da se s tem sporazumom urejajo bistvena vprašanja življenja in dela TOZD in DO. Ne verjamem pa, da je zato potrebno izgubljati toliko časa (in denarja) za obravnavo včasih popolnoma obratnih vprašanj, zaradi katerih nam propadajo celo referendumi. Žal naših dolgih in mnogokrat brezplodnih diskusij ne moremo prodajati. Prodamo lahko samo kvalitetno izdelane proizvode. Zato se moramo vsi sedaj in v bodoče osredotočiti na čim večjo proizvodnjo, izvoz, kvaliteto, na čim nižje stroške, smotno in pazljivo uporabo materiala, orodij, energije, strojev in naprav, itd. Vsem drugim vprašanjem pa posvetimo samo toliko časa, kolikor je neobhodno potrebno za dobro odločanje v prid nam vsem. V enaki meri velja to tudi za vse male in velike reorganizacije, ki jih mnogokrat predlagamo in sprejemamo zato, ker eden ali več naših sodelavcev ne opravi svojega dela tako kot je treba in se od njih pričakuje. Zato se bomo v bodoče morali lotevati samo tistih neobhodno potrebnih reorganizacij, ki bodo objektivno pomenile napredek v poslovanju in doseganju boljšega dohodka. Na te stvari bomo morali pomisliti vedno, ko bomo pred odločitvijo za ali proti mnogokrat zdravi pameti.

Direktor DO

Problematika pravne službe

Veliki pesnik Kahlil Gibran pravi:

»Z veseljem pišete zakone
toda s še večjim veseljem jih kršite.
Kot otroci, ki se igrajo na oceanski obali in pridno
gradijo peščene gradove in jih smeje se spet podirajo.
Vendar medtem ko vi gradite vaše peščene gradove,
prinaša ocean novega peska na breg.
In medtem ko jih rušite, se z vami smeje ocean.
Resnično, ocean se vedno smeje z nedolžnim.«

Veliki pesniki vidijo globino, bistvo. Velikim pesnikom je malo mar kakšne probleme ima neka pravna služba v neki delovni organizaciji. Velikim pesnikom se zdijo problemi pravne službe smešni in nepomembni. Žal pravni službi niso. Ne bi smeli biti niti njeni delovni organizaciji.

Situacija, ne samo v pravni službi, je danes v AGIS-u resna in obremenjena s problemi. Dejstvo je, da je pravna služba glede svoje funkcije v posebnem položaju. Že po svoji naravi je delo pravne službe usmerjeno k odpravljanju problemov in konfliktov v celotni delovni organizaciji. Ne glede na to ali gre za disciplinske zadeve, gospodarsko pravne, samoupravne, ali privatne probleme delavcev je pravna služba servis, ki dela bolj ali manj na rok. Prav zaradi tega so kljub manjšemu obsegu dela pred leti v pravni službi bili zaposleni štirje pravnik. Bolj natančno, trije pravniki, vodja pravne službe in tajnica so takrat predstavljali tim, ki bi naj uspešno izpolnjeval vse zadane naloge. V takšni zasedbi je bilo možno redno spremljati pravno teorijo in prakso in se stalno izobraževati ob delu. Dejstvo je, da so dela in naloge pravnik ena od redkih pri katerih je prisotno tako rekoč dnevno spreminjanje elementov, s katerimi se operira v službi. To posebej velja za izredno dinamično spremembo zakonodaje. Pravnik mora biti stalno na tekočem, sproti seznanjen z zakonskimi spremembami in jih takoj v praksi uporabljati. Prav zaradi tega, ker je stalno soočen s konfliktnimi in stresnimi situacijami, zato ker se neprestano ukvarja s kršitvami, prekrški, se pravi devijantnim obnašanjem, ker je dobesedno bombardiran z raznoraznimi spremembami zakonov, niti ni čudno, da pravniki živijo daljše edino od poskusnih pilotov.

Ni mi namen razjokati bralca, ker to navsezadnje ne bi bilo lepo z moje strani, kajti ne bi želel biti pisatelj tragedij. Želim pač le objektivno orisati situacijo. Narava dela v pravni službi je takšna kakšna je, in če smo že izbrali ta poklic, nimamo nobene pravice preveč ugovarjati. Lahko le malo obžalujemo, da nismo vsega vedeli, ko smo začeli študirati, toda zdaj je že prepozno.

Uredniški odbor glasila V Agisu me je zadolžil, da orišem problematiko pravne službe s tehnično organizacijske plati. Problemi so in je prav, da seznanimo člane našega kolektiva z njimi, odkod izvirajo in kako bi jih naj rešili.

Lansko leto so v pravni službi delali štirje pravniki. Danes temu ni tako. Kljub temu, da se je obseg dela povečal (letos smo računajoč samo število dopisov opravili do konca oktobra toliko dela kot v celem lanskem letu) sva sedaj v pravni službi samo dva pravnik. Mogoče število dopisov niti ni šteti kot omembe vreden pokazatelj pridnosti, vendar ob podatku, da se je število izvajalcev zmanjšalo za 50 %, opravljeno delo za približno 18 % povečalo kljub temu, da se je TOZD Gumarna ločila, nam to vendarle mora nekaj pomeniti. Mogoče bi kljub manjši zasedbi lahko tudi vnaprej zadovoljivo opravljali delo rokovno in kakovostno. Kmalu pa temu ne bo tako, ker bo sodelavka pravica šla na porodniški dopust. Po njenem odhodu se bo takoj pojavil problem kvalitetnega nadomeščanja. Vemo pa, da je vsako nadomeščanje le izhod v sili, da se ne dobijo kvalitetni kadri in se s tem v zvezi pojavlja sto in sto problemov. Dejstvo pa je, da pravna služba ne more delovati samo z enim zaposlenim pravnikom.

V letošnjem letnem planu je določeno, da bi se v pravni službi naj zaposlil pripravnik. Če bi se to uresničilo, bi tale pripravnik lahko istočasno nadomeščal odsotno pravico za čas porodniškega dopusta. To pa je problem sam po sebi, ker pripravnik ne odgovarja za svoje delo in je potrebna stalna kontrola. Mogoče bi bil izhod v tem, da v novem koledarskem letu takoj na začetku zaposlimo še enega pripravnika. Tako bi delo bilo ugodnejše razporejeno v pravni službi.

Nobeni delovni organizaciji ni v interesu preobremeniti pravnikove z vsakodnevnimi nalogami, kajti takrat trpi njihovo izobraževanje, ki je pri pravnih delih bistven moment kvalitete in hitrosti opravljenega dela.

V pravni stroki prevladuje mnenje, da je delo pravnikova v gospodarstvu težje od ostalih pravnih del. Takšno mnenje pa temelji na širini delokroga v enem podjetju. Ta delokrog zajema široko pravno področje od samouprave, delovnega prava, gospodarsko kazenskih zadev, kazenskih zadev in prekrškov, zavarovanja, itd. Tukaj seveda ne omenjamo pravne pomoči posameznim delavcem, pri katerih so zajeta praktično vsa pravna področja. Zunaj gospodarstva je pri opravljanju pravnih del običajna ozka specializacija, kaj takega pa ni možno početi v pravni službi v nekem podjetju.

Torej, problemi so in jih še bo. Postaviti se jim je treba po robu. Mogoče bi rešitev bila zaposlitev tretjega pravnikova v perspektivi, kajti takšna zasedba bi bila optimalna. Istočasno bi garantirala možnost pravočasnega opravljanja dela kot tudi sprotno izobraževanje vseh zaposlenih. Vem, da je predlog nestabilizacijski in nepopularen, vendar je pod sedanjimi okoliščinami potreben.

Pravna služba

IZBOLJŠANJE DELOVNIH POGOJEV

Pisec članka »V Agisu« št. 10, pod naslovom »Prispevek k stabilizaciji« zelo neinformirano opisuje stanje v TOZD Vzdrževanje in delokrog TOZD Vzdrževanje. V članku se pisec spota ob širjenju administracije, naj bi se moral predhodno informirati o dejanskem širjenju administracije, kajti če so se okna, ki niso bila primerna zamenjala, so se s tem slabi pogoji dela le delno izboljšali, administracija pa se s tem ni povečala.

V programu sanacije TOZD Vzdrževanje, še zdaleč ni zajeta potreba po delovni sili, ki jo predvideva ta program. Vsi delavci TOZD Vzdrževanje si prizadevamo, da bi naloge, ki so zajete v sanacijskem programu, reševali z najmanjšim številom delavcev. Prepričani smo, da so naša prizadevanja v duhu stabilizacije in dobrega medsebojnega sodelovanja. Pisca članka sprašujem, komu je vzdrževanje namenjeno, sebi, ali služi potrebam TOZD DO AGIS?

Da je prišlo do odločitve, da se zamenjajo železni okvirji z lesenimi okni, je vzrok stalnih pritožb delavcev, ki so in ki še delajo v teh prostorih.

Kljub dobremu radiatorskemu gretju, ni bil prostor gret na temperaturo, ki omogoča znosne pogoje za delo.

Nadaljeval bi pripombo pisca članka, glede delovnih pogojev delavcev v TOZD Vzdrževanje. Če analiziramo delovne pogoje mizarske delavnice, ugotovljamo, da se nahaja v neprimernih delovnih prostorih. Sprašujem pisca, ali mu je poznano, oz. moralo bi mu biti poznano, če se spušča v dilemo. Želel bi pojasniti, da se je vodstvo TOZD-a veliko trudilo za izboljšanje delovnih pogojev, predvsem v mizarski delavnici, saj je lokacijsko na neustreznem mestu izven DO AGIS in je skoraj v centru mesta Ptuj. Pri vodstvu DO AGIS, TOZD Vzdrževanje ni našlo razumevanja za rešitev problema mizarske delavnice, ki je v okviru samega TOZD Vzdrževanja, nerešljiv.

V nadaljevanju pisec članka opozarja na kriminal v TOZD VZDRŽEVANJE. Predlagam mu, da preden se loti teme kriminal, naj se predhodno prepriča o resnici in potrebi dejanj.

Pri snetju železnega okvirja je prišlo do loma enega stekla v izmeri 540 mm × 1500 mm, izmera celotnega okvirja znaša 2400 mm × 2400 mm. Za verodostojnost teh trditve, se lahko pisec sam prepriča, okvirji, ki pa so bili sneti, so vskladiščeni v TOZD Vzdrževanje.

V TOZD Vzdrževanje smo mnenja, da tako obrekovanje ni v duhu tovariških odnosov, ki v DO AGIS niso najboljši. S takim pisanjem pa prav gotovo ne bomo prispevali k izboljšanju stanja medsebojnih odnosov, marveč jih bomo še bolj zaostriili.

Komu to koristi, pa naj presodi bralec?

MLAKAR A.

TUDI V AGISU IZREDNO STANJE

Sobota 5. novembra je bila tudi za našo delovno organizacijo drugačna od večine sobot. Ne zato, ker smo to soboto morali delati, ampak zato, ker smo to soboto delali pod posebnimi pogoji. To soboto je bila namreč na območju Ptujke vojaška vaja Ptuj '83, ki naj bi pokazala, kako smo v občini na vseh ravneh, kot tudi v delovnih organizacijah, usposobljeni in pripravljeni izvesti mobilizacijo v najtežjih razmerah.

Vaja je bila zelo dobro zastavljena. Iz rezultati smo lahko zadovoljni, saj so vsi sodelujoči pokazali, da svoje naloge poznajo in obvladajo. Res pa je, da bo treba določene dele vaje posebej analizirati.

M. M.

Predstavitev oddelka za organizacijo (AOP)

V mesecu juliju je pričel z delom organizacijski oddelek v okviru sektorja za organizacijo, poslovno informatiko in AOP. Ponovno oranje ledine na tem področju poizkušava dva delavca, ki se z mnogo volje in entuziazma spoprijemava s prvimi nalogami, ki se postavljajo pr d naju.

Organizacijska funkcija v DO AGIS ima dokaj klaverno zgodovino. Z organizacijo so se ukvarjali vsi povprek od vodstvenih delavcev, do podrejenih, ki so imeli posebne naloge, da organizirajo kakšen del poslovanja. Več ali manj vsi pa so se z nalogami s področja organizacije ukvarjali postransko zra. Prvi poizkus organiziranja dela na področju organizacije ven svojega rednega dela.

Organizacijski oddelek v okviru plansko analitskega sektorja, ki ga je uspešno vodil tov. Mirko Prelog. Ta oddelek je zaživel v letu 1979 vendar je kasneje zaradi kadrovskih premikov v treh letih prenehal delovati.

Nesistematičnost na tem področju se je nadaljevala; vedno bolj in bolj pa je postajalo jasno, da parcialne in neusklažene organizacijske rešitve ne dajejo pričakovanih rezultatov. Vse to je nazadnje privedlo do tega, da smo se odločili za ponovno zasedbo del in nalog organiziranja poslovnih funkcij.

Kaj je cilj organizacijske funkcije in naloga organizatorjev?

Na kratko povedano: analiza, projektiranje in razvoj statične in dinamične organizacije. Pri tem pod dinamično organizacijo razumemo študij poslovnih funkcij in njihovo členitev preko konkretnih nalog vse do delovnih postopkov in opravil. Statična organizacija pa je tisti organizacijski okvir v katerem se posamezne delovne naloge združujejo, hkrati pa zagotavlja optimalne delovne učinke (organizacijske enote: TOZD, sektor, oddelek).

Študij organizacije je zato tudi proučevanje povezav med posameznimi nalogami in povezav med organizacijskimi enotami (komunikacijski kanali s pretokom informacij, kroženje dokumentacije, opredelitev odnosov, odgovornosti, pristojnosti, itd.).

Kakšen je postopek dela pri uvajanju organizacijskih sprememb?

- iniciativa, ki jo lahko poda vsak član delovnega kolektiva v pisni obliki oddelku za organizacijo,
- proučitev iniciative,
- analiza sedanjega sistema,
- kreiranje novega sistema,
- sestava organizacijskega predpisa, njegova obravnava, vskladitev in potrditev,
- uvajanje organizacijske spremembe.

Oddelek za organizacijo je v drugi polovici letošnjega leta izdal naslednje organizacijske predpise:

- poslovanje s transportno embalažo,
 - komisijska prodaja blaga.
- V postopku izdelave oz. sprejema pa so:
- kalkulacija cen,
 - izdelava ponudb,
 - poslovnik o delu službe študija dela,
 - osnovna sredstva v poslovnem procesu,
 - postopek investicijske nabave,
 - postopek sprejema osnovnih sredstev.

Aktualne naloge oddelka za organizacijo:

- sodelovanje pri kreiranju računalniško zasnovanega informacijskega sistema materialnega poslovanja v DO AGIS,
- sodelovanje pri kreiranju informacijskega sistema materialnega poslovanja v TOZD Vzdrževanje.

V tem preseku skozi problematiko oddelka za organizacijo smo želeli predstaviti naše delo, predvsem zato, da na koncu še enkrat poudarimo znano dejstvo, da je oblikovanje organizacije odgovorna naloga nas vseh. Cilj organizatorjev namreč ni v tem, da izdajamo suhoparne organizacijske predpise, ki tako radi obležijo v predalih, ampak da pomagamo oblikovati takšno organizacijo, ki bo najprimernejša za doseganje naših skupnih ciljev. Torej — kličite nas na int. 218!

Saj vemo, navsezadnje je od pripravljenosti vsakega posameznika za čim boljše opravljanje dela in iskanje čim boljšega načina dela (organizacije) odvisna tudi resnična uspešnost ali neuspešnost dela, organizatorjev.

Bojan RUS

Realizacija plana za mesec oktober

V TOZD AVTOOPREMA — TAP

Realizacija plana za mesec oktober je bila presežena na vseh postavkah (prodaja na domačem trgu, interna realizacija in izvoz), kot sledi iz spodaj navedene tabele:

X	Plan oktober	Realizacija okt.	%
Prodaja na domačem trgu	60.642.938	65.735.766	108,4
Interna prodaja	983.227	3.369.204	342,7
Izvoz	4.127.810	18.532.902	449,0
S k u p a j :	65.753.975	87.637.872	133,2

Ne glede na uspešno realizacijo (tretjič letos smo presežli osem milijard fakturirane realizacije) pa še vedno lahko ugotovljamo, da bi ob solidnejši oskrbi z repromateriali z lahkoto dosegali še boljše rezultate. Še vedno je najbolj kritična oskrba z izdelki črne metalurgije (pločevina, paličasti materiali, cevi, vijaki), od surovin s področja barvne metalurgije pa nam povzroča največje probleme izredno neredna dobava cinkove zlitine. Predvsem oskrba s pločevinami, naj bi se po zagotovljenih TOZD-a KOMERCIALA še v tem letu izboljšala, medtem, ko nam ne dajejo nobenih zagotovil za izboljšanje pri dobavah cinkove zlitine, kar lahko ima izredno neljube posledice, saj bo prihajalo do izpadov proizvodnje celih skupin (kljuke, tahograf itd.).

V mesecu oktobru beležimo tudi nekatere velike probleme pri uslugah v kooperaciji (plastificiranje) in samih dobavah. Predvsem nastopajo problemi tam, kjer je polizdelek izdelan iz plastičnih materialov, pri posameznih kooperantih nastopa pomanjkanje Al zlitin (odkovki MLM, Petar Drapšin) in vedno večji problemi zaradi pomanjkanja surovin pri izdelovalcih vzmeti.

Oskrba z materiali iz uvoza je bila v oktobru dobra. Problemi v lastni proizvodnji so po posameznih skupinah zelo veliki. Od vseh bi tokrat opomnil ta dva, in to na izdelavo tečajev in ročic za ogledala. Za obe skupini sicer predvidevamo v naslednjem letu rešitev z grupiranjem tehnologije na enem mestu, do takrat pa moramo kupce zadovoljevati na strojih in napravah, ki so nam na voljo.

V oktobru nam je nudil veliko pomoč SSC Ptuj, TOZD KOVINSKO, METALURŠKA IN KMETIJSKA ŠOLA — VELJKO VLAHOVIČ, saj nam je devetnajst (19) učencev priskočilo na pomoč na dela v montaži, tako, da so naši delavci v pripravnih skupinah delali normalno na svojih nalogah in jih ni bilo potrebno začasno premeščati na dela v montaži.

Direktor TOZD Avtooprema TAP
WEIGL EMERIK, dipl. ing.

Kako opustiti kajenje

(Nadaljevanje s prejšnje številke)

Torej, s polnim prepričanjem v uspeh odvržeš zadnji ogorek in uspeh je zagotovljen. Ovire in težave so seveda vsakdanja zadeva.

b) PO ZADNJI CIGARETI ODVRZI TOBAK IN KADILSKO KRAMO, ne oziraje se na količino in vrednost, brez sentimentalnosti. Tudi, če je kadilski pribor dragocen, ga ne kaže nikomur poklanjati:

— prvič zato ne, ker je brez pomena, da bi drugega s podarjanjem tobaka in kadilskega pribora spodbujal, naj še vztraja pri nikotinu;

— drugič, ker se medtem, ko iščeš primerne obdarovanca, lahko premisliš, in

— tretjič, ker te lahko obdarovanec v zahvalo za darilo povabi, da skupaj pokadica še »zadnjo« cigareto.

Odločnost naj bo tvoje vodilo, zato s kadilsko kramo ne cinčaj!

Nekateri preizkušajo svojo voljo tako, da imajo še naprej kadilski pribor v žepu. Vsa čast jim, ampak to je svojevrsten mazohizem, za druge pa je znak depresivne struktuiranosti (imeti, obdržati). Dovolj je priložnosti v življenju za preizkus naše volje, npr. od Šmarne gore prek Skrlatice do Himalaje — ter seveda številna druga področja. In čemu sedeti na sodu smodnika, ko pa življenje samo vsakemu podtakne dovolj pasti.

c) IZBRATI SI MORAŠ UGODEN TRENUTEK: začetek vikenda ali krajši dopust in sicer zato:

(Nadaljevanje na 6. strani)

(Nadaljevanje s 5. strani)

da ne boš s svojo sitnobo moril sodelavcev, da si lahko planiraš različne dejavnosti za premagovanje abstinencijskih težav:

- telovadbo, ampak intenzivno in večkrat na dan, predvsem pa, ko te cigareta najbolj vleče napravi 30 do 60 in več počepov, pa te bo silna želja minila. Kolikor pogosteje se bo pojavljala, tem večjo telesno kondicijo si boš nabral;
- fartlek — tek v naravi;
- planinarjenje;
- sekanje (grčavih) drv — najbolje, da jih kar sedaj pripraviš za celo zimo;
- generalno pospravljanje stanovanja, kleti, garaže;
- trebljenje zaraščenega gozda kje v strmini;
- itd.

Abstinenčne težave začno jenjavati po štirih dneh abstinence (počutje je odvisno predvsem od tega, ali si se odločil za trajno in nepreklicno slovo tobaku). V tem času se boš že za silo prekalil. V naslednjih treh tednih pa se boš rešil neprestanega razmišljanja (in sanjanja) o sladkem cigaretnem dimu.

V prvem letu vzdržnosti od tobaka se občasno, v trenutku čustvene razburkanosti (veselje, žalost, jeza, strah, uspeh, poraz itd.) se pojavi močna želja po cigareti, ki splahne v nekaj sekundah. V življenju nas skominajo vsakršne želje (bogastvo, privlačni ljubezenski partnerji, cestne križarke, razkošen vikend, snobistična potovanja itd.), ki tako hitro ne splahnejo, pa jih moramo vseeno premagovati. Slabiča te želje dobijo v svoje kolesje in ga zanesljivo zmlejejo.

č) »Javno priznanje« ima izreden pomen. Svojem, sodelavcem in znancem poveš, da več ne kadiš in da tudi ne boš več kadil. To moraš napraviti čimprej, odlašanje oziroma prikrievanje je navadna spekulacija, ker si kadilec s prikrievanjem odločitve poskuša zavarovati čist obraz — za primer, če ne bo uspel.

Poskušanje je samo zunanji izraz neodločnosti. S poizkušanjem se nujno izpostavljaš nevarnosti, da boš prelomil dano besedo. Japonski samuraji so dano besedo tako čislali, da so napravili harakiri, če so jo prelomili. Pazi, da ne boš sam prisiljen narediti »moralni harakiri«, ki je v primeru — če je res temeljit — koristen, na splošno pa drži, da neuspehi ljudi dotolečejo v tem smislu, da jih neuspeh opravičuje za pasivnost.

»Javno priznanje«, obljuba, dana beseda nas torej moralno obvezuje, da se je držimo, obenem pa si zagotovimo podporo vsaj tistih svojcev in sodelavcev, ki ne kadijo.

d) Ne poskušaj cigarete (ki jo imajo nekateri za »cucelj«) nadomestiti z drugimi sredstvi: pomirila, bonboni, hrana (debelost!), zobotrebnici, žvečilni gumi itd.

e) Tisti Makarenkovi gojenci, ki so bili odločeni, da uspejo in se vrnejo v človeško družbo, so na zidove svojih skupnih spalnic napisali parolo: »NE CVILITI!« kadar naletiš na težave. Ti pa si v svoji predstavi napiši z velikimi in svetlimi črkami: »NE TARNAJ, STISNI ZOBE IN USPEL BOŠ!«.

f) Razmisli in upoštevaj:
— Sposobnost kadilca, da se za vedno poslovil od tobaka je odlika osebnosti, ki je zagotovo bolj odporna za razne obremenitve in »strese«, kot pa tisti kadilec, ki nikotinu ne more dati slovesa. Zato bodi ponosen na uspeh, kajti premagal si samega sebe, to pa je najtežje.

— Manj verjetno je, da bi otroci nekadilcev postali kadilci kot pa obratno. Starši, ki kadijo, niso moralno upravičeni zahtevati od svojih otrok, da ne kadijo.

— Nekdanji kadilec postane po desetih letih prav tako zdrav kot je tisti, ki ni nikoli kadil, infarkt (kot posledica nikotimanije) pa mu že po petih letih od zadnje cigarete ne grozi več. Precej časa je torej potrebno, da organizem popravi razdejanje, ki ga povzroča tabakov dim.

Poznam že celo vrsto ljudi — tudi zdravnikov — ki so pustili kajenje in so zadovoljni, da lahko živijo brez te nadloge.

Kajenje tobaka je ena od človekovih alienacij, ki veliko stane: požari, zdravljenje bolezni dihal itd. Zdravljenje kadilca je trdo delo, ki mora obseči kompletno »vrnitev«. Vedno se moramo vprašati, ali je naša popustljivost res odraz naše dobrotnosti ali pa je morda le mižanje pred lastnimi problemi, torej le navidezna in našemu bolniku škodljiva. Biti zahteven do drugih pa pomeni biti nepopustljiv tudi samemu sebi.

Menim, da navedbam iz knjige poleg tistega, kar sem napisal konkretno za odnose na delovnih mestih v prej omenjenem članku, ni več kaj dodati. Vsakdo, ki kadi, naj se sam odloči, ali bo z zasvojenostjo nadaljeval ali pa se bo ravnal po navestih.

R. B.

KAKO SEM OPUSTIL KAJENJE

(Humoreska)

Prebral sem novembrsko številko našega uglednega glasila in odrevenel. Nekdo je namreč napisal pravo grozljivo proti kajenju. V trenutku sem zmečkal prižgano cigareto, dobil sem potne roke, skratka postalo me je strah, kajti baje imam 3000 % večje možnosti da si nakopljem pljučnega raka, kot pa

nekadilci — oh groza! To razburljivo dejstvo so dokazali pri pseih, ki so 29 mesecev zapored kadili po 7 cigaret na dan. Uboge pasje duše s tem verjetno niso imele nobenega pravega užitka, kajti z nikotinom so jih »filali« kar po cevki direktno v sapnik. Strokovno se temu reče traheotomija. Posledice so bile katastrofalne: vsi so dobili luskav rak v dihalnih cevih. To je vsekakor grozljivo svarilo in kot kaže tudi zelo učinkovito. Sedaj si namreč pozorno ogledujem pse od volčakov do majhnih kodrčkov in pomislite — niti enega nisem našel s cigareto v gobcu. Zanimivo! Le kdo bi namreč pričakoval, da tudi pasji narod tako polnoštevilno prebira novice V AGISU.

Ta pasja tragedija me je pretresla v dno duše, ampak to še ni bilo vse. Bral sem dalje: »TOBAK POSTARA IN UNICUJE LEPOTO! Lepota je v bistvu izraz zdravja, zato bi jo morali negovati (voda, milo, ščetke, kreme in nič drugega!) tako kot zdravje. Znano je, da nekateri ljudje dlje časa ohranijo fizično lepoto, ker so telesno in duševno zdravi. Sovražniki zdravja in lepote pa so: alkohol, nikotin in vse druge droge, pa tudi kava. Ženska, ki strastno kadi, se hitreje postara kot nekadilka. Celice njene kože se ne obnavljajo in poprej žametna koža dobi izgled kot ustrojena (živalska) koža.«

Oh, ne, ne! Grd pa že nočem biti. Sicer si ne želim žametne kože, ker pravijo, da se žamet težko čisti, ampak, da bi hodil okrog kot kakšna ustrojena žival — ne, to pa tudi ne! Za vsako ceno je treba pustiti cigarete! Ampak kako? Kajenje je baje bolezen, kadilec je odvisen od nikotina, zdravljenje pa zelo težko — vsa ta dejstva so me naredila zelo majhnega. Le kako se naj odvadim?

Pametni ljudje so iznašli tudi za to odgovor:

- splakovanje ust z neko čarovno mešanico,
- elektro-šoki,
- razna strašila, ki te prestrašijo, itd.

Kaj mi je preostalo drugega, odločil sem se proti kajenju, ter sklenil, da bom odslej naprej lep, zdrav in pameten; z drugo besedo, da bom postal nekadilec. Usta si bom redno splakoval z vinsko-slatinsko mešanico, elektro-šok sem že doživel, ko me je zadnjič policaj nadrl zaradi »erknjene« žarnice na avtu; ostanejo le še razna strašila — teh pa je tako ali tako za vsakim voglom polno ...

Odločil sem se proti kajenju — častna pionirska beseda! Zdaj pa — dragi prijatelji — naj vam še po resnici povem ZAKAJ. Vsega so krive ženske: žena je rekla, češ, da ne misli z »gasmasko« hoditi po stanovanju, mama godrnja, ker njeni kaktusi potrebujejo sterilno ozračje, pa tudi Marjanca (tajnica našega sektorja) bo vesela, če ne bo več nikotinske megle v prostoru.

Oh, kaj vse že nismo naredili! možje skozi zgodovino, samo da bi ustregli svojim »ročicam!«

Zdaj pa še naj kdo reče, da so ženske — šibkejši spol ...

B r r r

GLEDALIŠČE, KAJ DELA, PRIPRAVLJA ...

Mladinska skupina STOPINJE iz ptujskega gledališča ima na programu mladinsko delo MALI STRAH BAV — BAV. Delo je bilo ptujski mladini že predstavljeno, skupina STOPINJE pa želi delo predstaviti tudi v manj razvitih krajih ptujske občine. Otroško igrice MALI STRAH BAV — BAV pa trenutno predstavljajo osnovnošolski mladini po šolah ptujske občine.

Tov. Branka Bezeljak-Glazer režiserka Partiljičeve monodrame, ki jo pripravlja Oto Mesarič mi je zaupala, da je premijera tega dela predvidena za sredo decembra, vendar točen datum in prostor še nista določena.

POHUJŠANJE V DOLINI SENTFLORJANSKI pripravljajo člani ptujskega gledališča. Delo bi naj bilo pripravljeno januarja naslednje leto. Več o tem delu bomo spregovorili v naslednji številki našega glasila, tokrat pa omenimo, da v delu nastopajo kar štirje naši sodelavci: Franc Simonič — štacunar, Oto Mesarič — dacar, Silvo Ilec — konkordat, Boris Miočinovič — zlodej.

M. M.

ZIMA BELA

Glej sneg pokriva vse hribe in doline. Veter brije še ptiček se skrije.

Tam na hribu je veselje smučti, sanke spet drve otroci pa snežene može naredi.

Spet bo kmalu novo leto, staro gre h kraju. Spet segli si bomo v roke in želeli razne sreče.

Veter brije snežinke padajo na ta beli, beli svet.

M. Kokol

ZAHVALA

Ob boleči izgubi dragega očeta Zemljak Ivana, se iskreno zahvaljujem vsem sodelavcem RTS za izrečeno sožalje, pomoč, darovano cvetje ter spremstvo na njegovi zadnji poti.

Ivan Zemljak

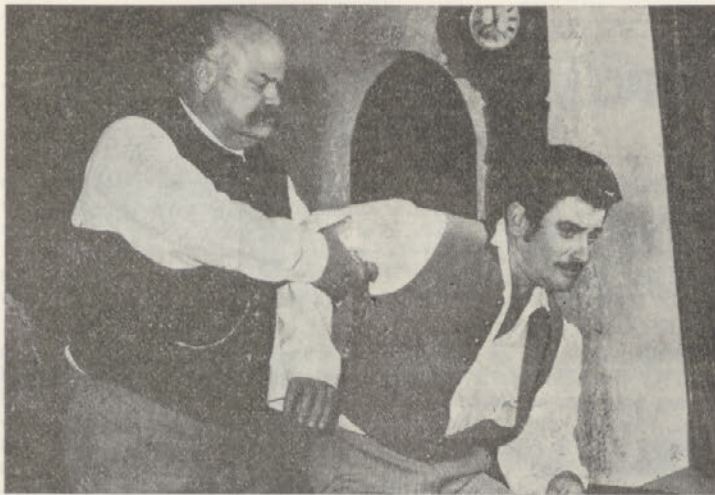
Dopisuj
v glasilo
Agis!

Konjiček našega sodelavca Ota Mesariča

Z velikimi kleščami v rokah me je pozdravil, ko sem vstopil v kalilnico. Še preden sem se zavedal, so razbeljeni kosi železa drseli v posodo napolnjeno z oljem. »Kalim jih«, je dejal in se za trenutek skrtil v objemu sivega dima. Vzel si je nekaj časa in stekel je pogovor o kaljenju in igranju v gledališču. Kalilec, Oto Mesarič, ki si je za hobi izbral aktivno delo igralca v gledališču, mi je povedal, kako mu uspeva delovati na dveh tako različnih delih, kot sta kaljenje in igranje v gledališču.

— Dopoldne kališ, popoldne pa literatura in oder. Kako ti uspeva opravljati dva tako različna »poklica«?

Kaljenje je naporen poklic, tu je vročina, dim, olje in po osemurnem delavniku človek postane utrujen. Zato rabim popoldne sprostitvev in razvedrilo, ki mi ga nudi gledališče. Da pa sem si za razvedrilo in sprostitvev izbral ravno gledališče, pa ni golo naključje. Že v osnovni šoli Ivan Spolenjak smo zelo aktivno delovali v dramskem krožku. Spominjam se, da sem prvo vlogo igral v Rdeči kapici (boter Bodež). Čeprav so bile to šolske proslave, so me že takrat želeli »dati« v gledališko šolo. Ker pa nisem bil izjema pri učenju, sem raje fakulnit s sošolci, gledališko šolo pa potisnil iz misli. Namesto gledališke sem raje obiskoval metalurško šolo in postal kalilec. Pred desetimi leti so v ptujskem gledališču potrebovali nov kader. S pomočjo Marjana Šnebergerja mi je leta 1973 uspelo priti med igralce ptujškega gledališča, v katerem sem od tedaj stalen član. Delo v gledališču zahteva celega človeka. Nalokrat se moram odpovedati filmu in televiziji in drugim zabavam, saj imam ob večerih vaje. Torej smo v gledališču res ljudje, ki igramo z pravim veseljem. Naj tu omenim, da sem do letošnjega leta vodil tudi različne pionirske in mladinske oddelke v TVD Partizan Ptuj.

Oto v svojem Igralskem elementu

— Povej nam, kako poteka delo v gledališču, tu mislim od izbire dela, izbire igralcev, pa tja do premiere?

V gledališču obstaja izvršni odbor, ki izbere enega izmed režiserjev, ta pa predlaga nekaj del iz svojega repertoarja. Izvršni odbor sprejme odločitev, katero od predlaganih del se bo pripravilo za oder. Sledi skupen sestanek z režiserjem, kjer se izbere zasedba, ki jo to delo zahteva. Tu se občasno pojavijo problemi, predvsem z novimi in neznanimi režiserji, ki ne poznajo igralcev in njihovih kvalit. T takšnem primeru si igralci sami razdelimo vloge, saj se med sabo dobro poznamo in si pomagamo. Ko so vloge razdeljene, pridejo na vrsto bralne vaje. Tu režiser pove, kako bi naj delo potekalo in tu se igralec prvič sreča z likom osebe, ki bi jo naj prenesel na oder. S pomočjo režiserja torej postajaš lik ali osebnost, ki se bo predstavila v gledališki predstavi. Po večkratnih bralnih vajah začnemo »komad postavljati« — povedano v gledališkem žargonu. Pri »postavljanju komada« imaš tekst še zmeraj v rokah, vendar s to razliko, da se sedaj gibaš po odru in tako spoznaš tudi gibe osebe, ki jo igraš. Sčasoma odpade tekst in tu nastopi svoje delo šepetalec. Delo šepetalka je izredno zahtevno in naporno, saj mora poznati komad do potankosti in biti v vsakem trenutku pripravljen pomagati igralcu na odru. Tukaj potem pride še do zadnjih korektur, tako da je delo postavljeno na oder zares tako, kot si ga je zamislil režiser. Večkrat se pojavijo problemi z govornjem in raznimi narečji. Sam s tem nimam problema, saj imam za lektorja ženo, ki je igrala v poklicnem gledališču, pozneje pa bila šepetalka. Ko se »komad postavlja«, se vzporedno pripravljajo scenski rekviziti. Scena na odru pa že omogoča, da pride »finitiš« dela pred premiero. Fundus (garderoba) našega gledališča je močno načet. Večino garderobe se je odneslo v Maribor, ko je na Ptuj bilo ukinjeno poklicno gledališče. Virzeli našega fundusa zapolnjujemo igralci z lastno garderobo, kaj najnujnejšega pa si občasno sposodimo iz drugih gledaliških ustanov. Po opravljenem delu smo prispeli do premiere. Premiera, to je vrhunec nekajmesečnega dela. Prav gotovo je vsak igralec pred

premiero napet, z mislimi, bo šlo ali ne, prisotna je trema. Pred samo premiero se skušam skoncentrirati na delo, potem pride preoblačenje in šminkanje. Pred samim vstopom na oder imamo igralci še en pozdrav za srečo »tufuj, tufuj, tufuj«, se pravi, trikrat si pljunemo čez ramo in vse bo v redu. Najtežji trenutek za igralca je, ko čaka, da se zavesa odgrne. Ko se začne tekst, naenkrat splahni trema, postaneš oseba v igri, in delo začne teči kot je bilo zastavljeno. Plačilo za ves vložen trud pa je aplavz občinstva.

— Zvedel sem, da pripravljate monodramo. Kaj nam lahko izdaš o tem delu?

Nekajkrat sem že omenil režiserki Branki Bezeljak-Glazer, da bi želel igrati monodramo, dolgo 15 do 20 minut. Pred kratkim pa je predme položila monodramo in me prepričala, da je to delo zame. Sam dolgo nisem bil prepričan, da bi zmoget takšno delo predstaviti občinstvu, vendar delo teče po planu, se pravi, vadim tekst, primanjkuje pa mi časa za vaje. Naslov dela je NEKOČ IN DANES, je monodrama, se pravi, za enega igralca, humoreska črtice iz še neobjavljenega spisa. Delo je napisal Tone Partljič za igralca Daretu Ulago, ki se je s tem delom že predstavil Agisovemu občinstvu v ptujskem gledališču. Razlika je v tem, da je tokrat tekst napisan v pristni ptujščini. Kdaj bo delo pripravljeno za javnost, še ne bi mogel povedati, vendar upam, da bo to še letos.

Bomo te imeli možnost videti v naši DO?

»Monodrama NEKOČ IN DANES je režirana tako, da je delo moč goče predstaviti v vsakem prostoru. Tako imam namen predstaviti to delo po delovnih kolektivih v ptujski občini. Z veseljem pa bi se odzval povabilu, da bi to delo predstavil tudi delavcem v naši DO.«

— Pred kratkim si izjavil, da v gledališču pogrešate agisovo publiko. Gledališki repertoar, s skrajšano vsebino del, smo začeli objavljati v našem glasilu, denarja za odkup predstav tudi ni na razpolago. Poznaš morda ti način, kako ponuditi gledališko predstavo, da se bo zanjo odločil preprost človek?

Že pred poletno sezono smo imeli na repertoarju delo »Vražji fant iz zahodne strani«. To delo je komedija v pravem smislu te besede. Predstava je bila ponujena tudi naši delovni organizaciji, po minimalni ceni, to je za pokritje dvorane in elektrike. Dobilim smo negativen odgovor. Po izkušnjah vem, da agisova publika odlično sodeluje z igralci na odru, s tem pa daje igralcem na znanje, da svoje delo dobro opravijo. Iz tega lahko zaključim, da pa vendarle ima naša (agisova) publika smisel za gledališko predstavo. Mislim, da bi svoj delež moral primakniti tudi sindikat, predvsem finančno, saj je cena vstopnic gledališke predstave precej visoka. Prav gotovo je program v agisovem časopisu zelo zaželen, saj s tem približa ponudbo gledališča na delovno mesto, vemo pa, da nas večina delavcev prebere časopis na delovnem mestu, poredkoma pa bi se sicer ustavili na ulici in si prebrali plakat gledališke predstave. Če odgovorim na vprašanje: kako ponuditi predstavo preprostemu človeku?, mislim, da bi moral odgovor glasiti: predstava naj bo dobro in vesela, da jo lahko vsakdo razume. Takšna predstava se nato začne propagirati sama, se pravi, nekdo si je predstavo ogledal in bil z njo zadovoljen, pove znancem in sodelavcem, da ima gledališče na programu dobro delo in tako se hitro širi krog obiskovalcev gledaliških predstav.

— Lepo se sliši, da ima naš 1700 članski kolektiv tamburaško sekcijo. Kakšno sekcijo bi se še dalo ustanoviti v naši DO, ki bi delovala na kulturnem področju?

Pred leti je v TAP-u na Bregu delovala dramska sekcija pod strokovnim vodstvom Albina Mlakarja. Delo sekcije je bilo zelo dobro zastavljeno, saj so prirejali predstave v dvorani na Bregu. Od takrat je delo na tem področju v naši DO popolnoma zamrlo. Sem pa mnenja, da bi se v našem kolektivu dalo ustanoviti recitatorsko skupino, ki bi sodelovala na proslavah, pa tudi kakšen skeč bi se dalo igrati.

— Kaj meniš o kulturnem programu, ki spremlja večino proslav v naši DO?

Ne mislim nič. Nisem pa s takšnim programom zadovoljen. Prav gotovo o programu jubilejne proslave petintrideset letnice Agisa ne mora odločati en sam človek, to naj bi bilo timsko delo, ki bi se skušalo čimbolj približati željam in potrebam nas delavcev.

— Pravgotovo imaš tudi ti nepozaben trenutek v tvojem igralskem stažu. Nam ga lahko zaupaš?

Na vsaki, skoraj na vsaki predstavi se ti zgodi kaj dobrega ali slabega. Prej slabega kot dobrega. Vsak tak »klik« pa ima tudi svoje nepozabne »čare«. Mislim pa, da je igralcu na odru najtežje, ko iz spomina izgubi tekst. Tudi meni se je to že zgodilo. Ker nisem vedel kako naprej, sem se pač lepo počasi, z zamišljenim obrazom, sprehodil po odru do šepetalka, se vrnil na mesto kjer sem obstal in mirno nadaljeval s tekstom. Morda je to za bralca popolnoma normalna poteza, vendar pa pred publiko tako na hitro odločati o takšnih stvareh, ni lahko.

— Verjamem mu, da ni lahko. Z lahkoto pa je dvignil že ohlajene, skaljene kose železa in jih odposlal v nadaljnjo obdelavo...

M. H.

Uveljavljanje delegatskega skupščinskega sistema in vloga Zveze sindikatov

Letošnje razprave o delovanju delegatskega skupščinskega sistema, tako tiste na regijskih posvethih kot razprava na predstevstvu republiškega sveta Zveze sindikatov Slovenije in v zborih slovenske skupščine, so med drugim opozorile, da vloga družbenopolitičnih organizacij v delegatskem sistemu praktično ni izpeljana tako, kot je ustavno in politično zastavljena. Načeloma je jasno, da se vloga družbenopolitičnih organizacij začne in potrjuje prav v temeljnih organizacijah in skupnostih oziroma v sodelovanju z njihovimi delegacijami. V praksi pa se neredko dogaja, da imajo na primer delegati občinskega sindikalnega sveta v družbenopolitičnem zboru drugačna mnenja in stališča o konkretnih zadevah, ki so na dnevnem redu, kot delegati v zboru združenega dela o istih stvareh. Seveda v tem primeru ne gre samo za vprašanje, koliko so mnenja sindikalnih predstavnikov tudi mnenja večine delavcev v občini. Problem je tudi v tem, koliko so sindikalne organizacije oziroma njihovi izvršni odbori sodelovali pri obravnavi gradiva za sejo skupščine. Prav gotovo je tu še cela vrsta vprašanj — od tega, koliko časa je bilo na razpolago za obravnavo gradiv in za razpravo, pa do tega, ali osnovna organizacija ali konferenca osnovnih organizacij ZS, sploh zmore obravnavati skupščinska gradiva, recimo vsaj za občinsko skupščino in interesne skupnosti, kaj šele za republiko.

Gotovo je, da o vsaki točki dnevnega reda seja občinske skupščine ali interesne skupnosti sindikalna organizacija ali njen izvršni odbor ne bo mogla razpravljati in s stališči seznaniti delegacijo. Drži pa tudi, da ni sprejemljivo, da sindikat pri svojem delu enostavno obide stvari, ki so na dnevnih redih delavskih svetov in delegatskih skupščin. Najmanj, kar je mogoče zahtevati, je dolžnost sindikalne organizacije, da razčleni pogoje za delo delegacij in delegatov, da zahteva od strokovnih služb, da nudijo vso potrebno pomoč delegacijam in da spodbudi usklajevanje dela samoupravnih organov, delegacij in družbenopolitičnih organizacij.

Delo v lakirnici TOZD Servisi ni lahko ...

Nepovezanost delegacij s širšim okoljem, ki jih je delegiralo, se kaže tudi v pomanjkljivem povratnem informiranju. Se pravi, da delegacije oziroma delegati delegacij, samoupravnih organov ter sindikalnih organizacij ne obveščajo o usodi predlogov in pobud, ki so jih posredovali, pa tudi ne o sklepih. Pri tem se velikokrat pokaže, da v številnih okoljih delegata razumejo zgolj kot prenašalca stališč, ne pa tudi tega, da morajo tako delegacije kot delegati svoje interese in stališča soočiti in usklajevati z drugimi delegati.

Na drugi strani pa formalen odnos do delegatov in delegacij neredno kažejo tudi izvršni organi in strokovne službe v skupščinah in interesnih skupnostih. To se posebej vidi pri obravnavi delegatskih pobud, predlogov in vprašanj, ki nimajo take veljave in pomena, kot gradivo in predlogi predlagateljev — strokovnih služb in izvršnih organov.

Republiška skupščina obravnava zelo pomembne stvari, ki velikokrat neposredno zadevajo delavce v ozdih. O gradivih za republiško skupščino pa razpravljajo skupine delegatov v posebnih okoliših. Temeljne delegacije pa o teh stvareh ponavadi ne vedo, kaj šele razpravljajo. Če bi obravnavali pomembnejše zadeve iz dela republiške skupščine na zborih občinskih skupščin, bi o tem razpravljale tudi temeljne delegacije. Tudi v zvezi sindikatov si s tako imenovanim dvofaznim postopkom prizadevamo, da bi z razpravo v osnovnih organizacijah spodbudili bolj kakovostno obravnavo pomembnih zadev v zboru združenega dela republiške skupščine, pa tudi v družbenopolitičnem zboru.

Take teme so npr. zaposlovanje, stanovanjska politika, socialna politika, zakon o invalidskem in pokojninskem zavarovanju itd.

Kar zadeva usposabljanje delegatov pa se je pokazalo, da zgolj splošno znanje o delovanju družbenopolitičnega sistema in o vlogi delegatskih skupščin ne zadošča. Veliko več bo potrebnega konkretnega usposabljanja (na primer tekoča ekonomska politika, planiranje itd.), pa ne samo delegatov. Tako rekoč ničesar nismo napravili pri usposabljanju strokovnih služb in delavcev, ki pripravljajo gradiva za skupščine in interesne skupnosti, saj je še vedno veliko negotovanja zaradi predolgih in preveč strokovnih oziroma težko razumljivih gradiv. Seveda pa ne gre za zgolj za strokovnost pripravljalcev gradiv, bolj gre za odnos do delegacij in delegatov, za politično pripravljenost, pa probleme oziroma zadeve rešujemo po delegatski poti.

Sliši se nenavadno, je pa res, da so ljudje o delu skupščin predvsem republiške in zvezne, bolj obveščeni prek sredstev javnega obveščanja, kot pa z delegatskimi povezavami. Glasila in druga sredstva obveščanja v organizacijah združenega dela delu svojih delegacij za skupščine namenjajo sicer vedno več pozornosti, vendar povsod še ni prevladalo načelo, da so informacije za odločanje v občinskih skupščinah in skupščinah samoupravnih interesnih skupnosti prav tako pomembne kot informacije za odločanje v organizacijah združenega dela.

DOMAČI REGISTRIRNI PAPIR ZA TAHOGRAFE — VELIK DEVIZNI PRIHRANEK

Tahograf je instrument, ki spremlja posamezne parametre vožnje tovornih vozil kot so hitrost v kilometrih na uro, prevožena pot v kilometrih in gibanje vozila. Vsi ti trije podatki se beležijo na registrirnem traku v obliki ustreznega diagrama. Registrirni trak premika urni mehanizem in je vložen v poseben magacin. Ena rolca traku je dolga 6,72 metra kar zadostuje za sedemdnevni tek tahografa.

Registrirni trak je izdelan iz zelo kvalitetnega 40-50 gramskega papirja visoke natezne trdnosti in gladkosti, ki se najprej na eni strani pobarva, na takšnega pa se kemično nanese tanek parafinski sloj. Pisalne konice tahografa ta parafinski nanos mehanično odstranjujejo in s tem puščajo na papirju dobro vidne črte, ki tvorijo diagramski zapis. Dosedaj smo v TOZD-u Precizne mehanike že imeli osvojeno tehnologijo perforiranja in tiskanja traku ter navijanje manjših rolic, medtem, ko smo registrirni papir uvažali iz zahodnih držav. Zato smo že pred leti obiskali vse možne proizvajalce v Jugoslaviji, da bi jih zainteresirali za proizvodnjo takšnega papirja. Od vseh se je za osvojitve tega papirja še najbolj zavzela tovarna AERO iz Celja, ki je z dolgotrajnimi poizkusi sama našla recepturo za parafinski nanos. Večje težave so nastale pri osnovnem papirju, predvsem kar se tiče debeline papirja, kajti takšnega tankega papirja ustrezne kvalitete ni bilo možno proizvesti doma. Zato smo tudi mi morali delno popustiti pri osnovni zahtevi in smo predlagali, da iz nekoliko debelejšega papirja izdelujemo 5 dnevne trakove, ki funkcionalno prav tako odgovarjajo namenu. AERO nam je takšen papir lahko začel serijsko izdelovati meseca junija letos. Razveseljivo je to, da je ta papir razen nekaj kemikalij v celoti izdelan iz domačih surovin. Kljub vsemu pa z dosedanjimi dosežki še nismo v celoti zadovoljni in želimo prejeti čimprej na ustrezni osnovni registrirni papir, kar lahko pričakujemo v drugi polovici naslednjega leta.

V letošnjem letu smo do sedaj predelali že 5.632.000 metrov domačega registrirnega papirja, kar pomeni za 5.000.000 Dinarjev deviznega prihranka v naslednjem letu pa bo se ta prihranek za 4 krat povečal.

Edvard VINDIŠ

Vabilo

Tamburaška sekcija DO AGIS Ptuj vabi k sodelovanju nove člane, ki imajo veselje do te zvrsti glasbe.

V želji, da bi izvajali dobro in kvalitetno glasbo, smo prisiljeni zapolniti vrzeli v našem orkestru. Če ste se odločili, da to storite ravno vi, pohitite po instrument in ostale informacije k tov. Saviču v RTS.

Požrtvovalnost rešuje premoženje

V prejšnji številki našega glasila smo poročali o požaru v kalilnici TOZD Orodjarne. Takrat se je vnelo kalilno olje v kalilni posodi. Požar, ki je v trenutku dobil večje dimenzije, ni naredil večje škode. To pa zato, in o tem ni nobenega dvoma, ker so h gašenju priskočili delavci, ki so brez daljšega razmišljanja ukrepali. To sta bila varnostnik Milan Topolovec v vratarnici št. 1 in Jože Jagarinec, zaposlen v TOZD TAP, ki pa je bil ta dan dežuren. Njima in gasilcem IGD AGIS gre zahvala, da nam tokrat ni treba govoriti o večji materialni škodi.

Delavski svet DO je razpravljal o požaru v kalilnici Orodjarne ter s tem v zvezi sprejel sklep:

Delavski svet delovne organizacije AGIS je na svojem 5. rednem zasedanju dne 27. 10. 1983 razpravljal o podelitvi nagrad delavcem, ki sta dne 17. 10. 1983 pomagala pogasiti požar v kalilnici TOZD Orodjarne, ter soglasno sprejel naslednji

s k l e p:

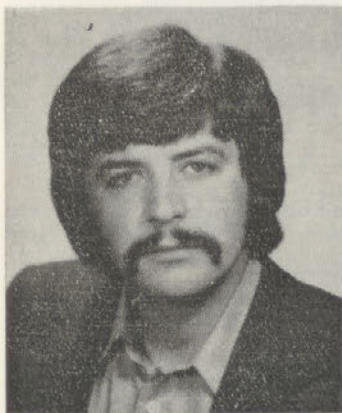
Delavski svet delovne organizacije sklone, da se delavcema Jožetu Jagarincu in Milanu Topolovcu, ki sta dne 17. 10. 1983 pomagala pogasiti požar v kalilnici TOZD Orodjarne, podeli denarna nagrada vsakemu v znesku 2.500 din.

Nagradi zgoraj omenjenima delavcema se izplačata iz združenih sredstev sklada skupne porabe.

Nadalje delavski svet delovne organizacije sklone, da se izreče javna pohvala vsem gasilcem IGD AGIS, ki so sodelovali pri gašenju požara.

Smatramo, da je prav, če predstavimo delavce, ki so prvi ukrepali in s tem največ prispevali, da požar ni povzročil večje škode.

Milan Topolovec, varnostnik, v DO AGIS zaposlen eno leto.

— Kako ste reagirali, ko ste opazili požar?

Ob 18. uri sem prevzel službo v tej vratarnici. Spomnim se, da sem ravno izpolnjeval neko dovolilnico, ko se je iz smeri kalilnice močno zasvetilo. Zasvetilo se je sicer že včasih kdaj prej. Toda takrat je to bilo drugače. Gorelo je!

Ne vem, če sem kaj razmišljal. Vem le to, da je bilo treba pomagati. Pograbil sem gasilni aparat, ki se nahaja v prostorih vratarnice, ga aktiviral ter pričel z gašenjem. Mislim, da smo izpraznili vsak po dva gasilna aparata preden nam je uspelo požar pogasiti. Ker se je iz strehe še vedno kadilo in ker z gasilnimi aparati tega nismo mogli pogasiti, je obstajala možnost, da bo izbruhnil požar v še večjih razsežnostih. Odločiti se je bilo treba hitro. Pod isto streho se nahajajo namreč stroji in oprema ogromnih vrednosti. Poklicali smo gasilce GD Ptuj. Ko so opravili delo na strehi, tako, da ni bilo možnosti ponovnega požara, so ostali dežurni gasilci IGD Agis do 22. ure, ponoči pa sem prevzel nadzor nad pogoriščem izjaz. Vesel sem, da se ni zgodilo kaj hujšega in da smo

uspeli požar pogasiti, ne da bi nastala večja materialna škoda.

— Si član kakšnega gasilskega društva?

»Ne!, kar pa seveda ne pomeni, da me to ne bi zanimalo.«

— Ko si prijel v roke gasilni aparat, si vedel, da greš gasiti goreče olje. Si pomislil na to, da je možnost, da se poškoduješ?

»Ne. Mislim pa tudi, da io tem nihče ne razmišlja, vsaj tisti ne, ki ima resnično željo pomagati.«

— Se ti zdi, da je v Agisu dovolj poskrbljeno za požarno preventivo?

»Šele eno leto sem član tega kolektiva, tako da bi težko dal takšno oceno. Zavedati pa se moramo, da se nam bodo sredstva, ki jih bomo vložili v požarno preventivo, bogato obrestovala. To so dejstva. Pri vsem tem pa je seveda še kako pomembno, da so tehnična sredstva za gašenje nastankov požarov (gasilni aparati, hidranti, ipd.) brezhibna.«

Jagarinec Jože, strojni delovodja. V Agisu zaposlen od 1969. leta s prekinitvijo, ko je služil vojaški rok.

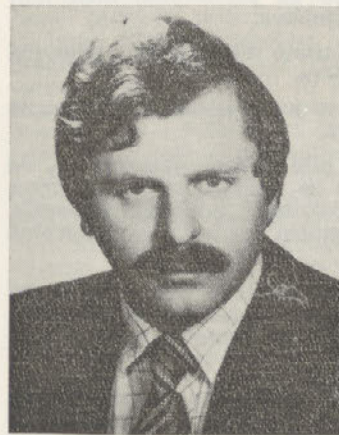
— Kako si opazil požar?

»V trenutku, ko sem šel čez dvorišče, sem opazil skozi okno kalilnice ogenj. Ker poznam delo v kalilnici, sem takoj pomislil na požar. Skočil sem po gasilni aparat na vogal zgradbe, v kateri se nahaja kalilnica, ga aktiviral in nemudoma pričel gasiti. V tem trenutku je že delavec Jože Štraus, zaposlen v kalilnici, poskušal sam pogasiti ogenj, kar mu seveda ni uspelo. Skupno nam je sicer uspelo pogasiti ogenj v oljni kad, vendar pa je še kar naprej tlelo ostrešje. Z

gasilnimi aparati temu nismo mogli do živnega, zato smo se odločili za pomoč gasilcev GD Ptuj.«

— Vedel si, da gori olje da obstaja možnost poškodbe. Si razmišljal takrat o tem?

»Kot mlad fant sem rad zahajal med gasilce, tako, da mi je stvar okrog gašenja dobro poznana. Mislim, da takrat o možnosti poškodbe nisem razmišljal.«

— Kako je s požarno preventivo v naši DO. Se ti zdi, da smo storili vse, kar se na tem področju da narediti?

»Znano je eno, praktične možnosti pa so drugo. Pokaže se

namreč, da človek ve, kako bi moral ravnati, pa nastanejo objektivne težave. Kot v pričujočem primeru, ko smo vedeli kje je hidrant, nismo pa vedeli kje je cev z ročnikom. Res pa je, da bi že ljudje sami lahko veliko več prispevali, da bi bilo požarov manj. Prvič, da bi se dosledno pridrževali navodil varstva pred požari in drugič, da bi takrat, ko že do požara pride, tudi primerno ukrepali. Zavedati se moramo, da ob takšnih in podobnih situacijah kot je požar, gledalci niso potrebni, še več, v škodo so.«

— Kaj storiti, da bo požarov manj?

»Karkoli bi storili, tu mislim na tehnično izpopolnjevanje v smislu požarne preventive objektov, stroje in opreme, možnosti nastanka požarov ne bomo mogli nikoli v celoti izključiti. Človeški faktor je in bo vedno igral ključno vlogo, tako pri nastanku požara kot pri njegovem preprečevanju.«

Tokrat rdeči petelin ni povzročil večje materialne škode. Lahko pa bi nedvomno nastala, če ne bi bilo prisebnih sodelavcev in IGD Agis, katerim se v imenu vseh zaposlenih v Agisu zahvaljujem. Obenem pa naj bo ta primer vzgled, kako ravnati, ko je ogroženo družbeno premoženje.

V AGISU ŽE DELUJE STALNA AKCIJSKA KONFERENCA ZKS

Že dalj časa je bilo opaziti, da povezanost komunistov v Agisu ni najboljša, kar pa je seveda imelo vpliv pri reševanju skupne problematike.

Zato je bila v drugi polovici oktobra 83 tudi v naši delovni organizaciji ustanovljena stalna akcijska konferenca ZKS. Za predsednika je bil izvoljen Marko Potočnik iz TOZD Orodjarne, za njegovega namestnika pa Franc Lazar iz TOZD Velika oprema.

Stalna akcijska konferenca je že pričela z aktivnim delom. Že v torek, 6. novembra, se je sestalo predsedstvo Stalne akcijske konference, katerega sestavljajo vsi sekretarji OO ZK ter predsednik in namestnik Stalne akcijske konference ZKS.

22. novembra pa bo že 2. seja Stalne akcijske konference, ZKS, ki bo ocenila rezultate javne razprave, v kateri smo razpravljali o SaS, ki jih sprejemamo na referendumu 6. decembra 1983.

M. M.

Pred nami je novemberska številka našega glasila. Najbrž ste se začudili, zakaj tako zgodaj.

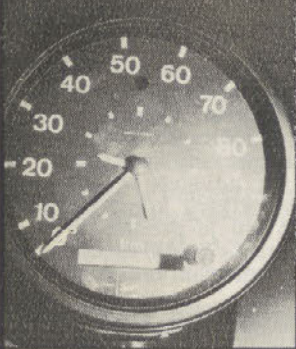

Sedaj je glasilo izhajalo praviloma konec meseca, kar pa je v Ptujski tiskarni povzročilo nemalo težav, ker so konec meseca izšla vsa glasila, ki jih tiskajo v tej tiskarni.

Glavni vzrok naše odločitve pa je predlog nekaterih vodilnih delavcev, da bi informacije o poslovnih rezultatih bile aktualnejše, če bi bile objavljene v sredini meseca.

Kot lahko sedaj skupno ugotovimo, smo prislunili predlogu ter uskladili možnosti z željami.

Sedaj pa so na vrsti odgovorni po TOZD, da bodo pravočasno — najkasneje pa do 10. v mesecu — posredovali podatke v uredništvo glasila. Prav bi bilo, da bi spoznali možnosti, ki jih nudi glasilo za pretok informacij. Le posluševati se je treba te možnosti.

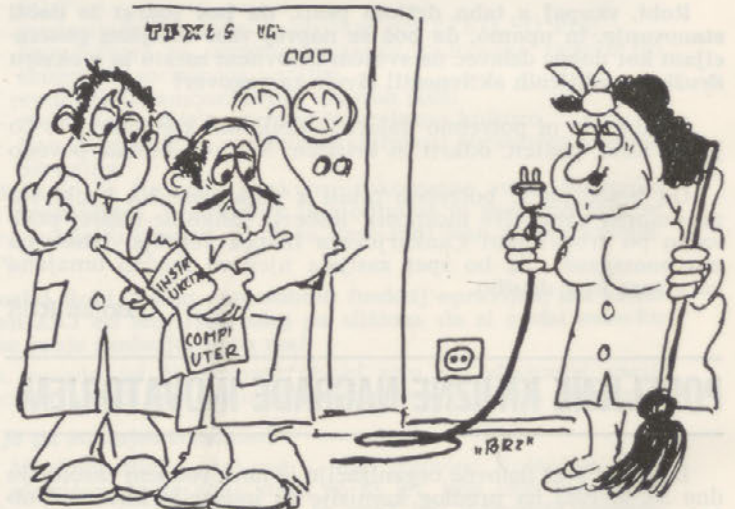
Uredništvo

	DOPISU V AGIS ^o	OTOK NA ZADRANU	TOVARNA V SLOV. BISTRICI	ŽUPAN POD FRAN. COZI	LUKA V ALŽIRU	STARO IME ZA PEVINO RADDON	ANTON ŠEHOV	AMER. FILM IGRALKA (LILLY)	TITANOV OKSID	
	CITRONADA									
	PREBIVALEC AMERIKE									
	DIMLJ. RIBA						MAKARSKA			
	SADEŽ						INDIJAN. OROŽJE			
	IGRA NA SREČO			BEOGR. KNJIŽ. ZALOŽBA						
	MONGOLSKA PREDJED			ODPRT ŽELEZN. VAGON	PRAVNISKI POKLIC				POJD	PREDJED
	SLOVEN. PESNIK (FELIKS) TONA		KDOR SE SKRIVA PO GOZDOVIH	BOŽJE POTNIČA	SVETLO ANGL. PIVO	KASETOFON PREENA ZA LAŠE				PONAVLJALNI GLASOL
										OKRAJI NA MADŽARSKEM
	KAMEN IZKRNIK VEHOD						KRADLJIVKA	DOPISU V GLASILU		
								ELANTNA KOVINA ALFRED NOBEL		
								ATENSKI HEROJ RAJINOJ REHAR		MESTO V TURČIJI
	JARUVAR				ARTHUR	TOPE ROŽIČ IZVIR				RIJEKA VEPE TINE
	ŽNAČA?							ANTUN NALIS		
	LIČINKA TRAKULJE									
	TER							DOPISU V GLASILU	HIATI	

Težavi ...

Janez, kaj ti več ne kadiš?
Si smešen, saj nisem dobil bonov za nakup benzina za žigalnik.

Tovariša upam, da ne motim, če vama povem, da napaka sploh ni strašna. Treba ga je le priključiti.

SLIŠALI SMO ...

... da se pojavi problem pri prihodu materiala v DO? To pa zato, ker ga pride premalo! Kako ga razdeliti? Če bi o tem odločali po zdravi kmečki logiki, bi ga dali tja, kjer lahko pričakujemo najboljši finančni učinek. To pa v Agisu ne gre? Ker nas je preveč kmetov. S tem pa žal tudi preveč logičnih mišljenj ...

... da nam kadrovska politika še vedno ne ustreza, kar lahko utemeljemo s sledečim: ugotavljamo namreč, da imamo administrativne delovne sile v Agisu preveč. Slišali pa smo tudi, da jih še kar naprej sprejema ...

... da nas je v Agisu polovica preveč. Da pa ob priliki potrebe po šestih NK delavcih za TOZD TAP nismo mogli oziroma s težavo smo našli takšne, ki ne bi bili 100 % zaposleni. Pa naj še kdo reče, da ne delamo ...

... da smo si ljudje močno različni?

Enim se zeha zjutraj, ko pridejo v službo. Drugim pa ob dveh, ko odhajajo iz službe ...

... da je bila ta mesec še kar »lepa« stimulacija, da pa OD ni bil zaradi tega nič boljši. Čudno mar ne ...

COPRANJE

